

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 7. juni 1990

om fri adgang til miljøoplysninger

(90/313/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I principperne og målsætningerne som fastsat i De Euro-
pæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøom-
rådet fra 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ og 1983 ⁽⁶⁾, og særligt handlings-
programmet fra 1987 ⁽⁷⁾, anbefales det specielt, at der
findes måder, hvorpå offentlighedens adgang til de oplys-
ninger, miljømyndighederne ligger inde med, kan forbed-
res;

Rådet for De Europæiske Fællesskaber og repræsentan-
terne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet,
erklærede i deres resolution af 19. oktober 1987 om vide-
reførelse og gennemførelse af en politik og et handlings-
program for De Europæiske Fællesskaber på miljøom-
rådet (1987-1992) ⁽⁸⁾, at det i overensstemmelse med
Fællesskabets og medlemsstaternes respektive
kompetence var vigtigt at koncentrere fællesskabsaktionen
om visse højt prioriterede områder, heriblandt forbedring
af adgangen til miljøoplysninger;

Europa-Parlamentet har i sin udtalelse om De Europæiske
Fællesskabers fjerde handlingsprogram på miljøområdet ⁽⁹⁾
fremhævet, at der bør gennemføres en særlig EF-aktion
med henblik på at give alle borgere adgang til informa-
tion;

adgang til miljøoplysninger, som offentlige myndigheder
ligger inde med, vil øge miljøbeskyttelsen;

forskellene mellem de i medlemsstaterne gældende
lovgivninger vedrørende adgang til miljøoplysninger, som
myndighederne ligger inde med, kan bevirke, at der inden
for Fællesskabet opstår en skævhed med hensyn til
adgangen til information og/eller med hensyn til konkur-
rencevilkår;

alle fysiske og juridiske personer må være garanteret fri
adgang overalt i Fællesskabet til oplysninger, som
myndighederne ligger inde med i skriftlig form, i billed-
eller lydform eller på edb om miljøsituationen, om miljø-
skadelige eller potentielt miljøskadelige aktiviteter eller
foranstaltninger, samt om aktiviteter og foranstaltninger
til beskyttelse af miljøet;

det kan under ganske særlige og klart fastsatte omstæn-
digheder være berettiget at afvise en anmodning om
oplysninger vedrørende miljøforhold;

afslår myndighederne at fremsende de ønskede oplysning-
er, skal dette begrundes;

den person, der anmoder om oplysninger, skal have
mulighed for at på prøvet myndighedernes afgørelse;

der skal ligeledes sikres adgang til de miljøoplysninger,
som organer, der har et offentligt ansvar for miljøet og er
underlagt offentlig kontrol, ligger inde med;

⁽¹⁾ EFT nr. C 335 af 30. 12. 1988, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989, s. 231.

⁽³⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1989, s. 47.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 70 af 18. 3. 1987, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 289 af 29. 10. 1987, s. 3.

⁽⁹⁾ EFT nr. C 156 af 15. 6. 1987, s. 138.

i en overordnet strategi for formidling af miljøoplysninger skal offentligheden aktivt underrettes om miljøsituationen generelt;

gennemførelsen af dette direktiv skal kunne revideres på baggrund af de indvundne erfaringer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at sikre fri adgang til og mulighed for spredning af miljøoplysninger, som myndighederne ligger inde med, samt at fastlægge de grundlæggende betingelser og vilkår for, at sådanne oplysninger kan stilles til rådighed.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) *Miljøoplysninger*: alle oplysninger, der er til rådighed i skriftlig form, i billed- eller lydform eller på edb, om vandområders, luftens, jordens, faunaens, floraens, landområders og naturområders tilstand samt om aktiviteter (herunder aktiviteter, der giver anledning til gener såsom støj) eller foranstaltninger, der på skadelig vis påvirker eller vil kunne påvirke disse, og om aktiviteter eller foranstaltninger, der skal beskytte disse, herunder administrative foranstaltninger og miljøforvaltningsprogrammer.
- b) *Myndigheder*: alle offentlige myndigheder på nationalt, regionalt eller lokalt plan, som har et ansvar for, og som råder over oplysninger på miljøområdet, med undtagelse af organer med dømmende eller lovgivningsmæssige beføjelser.

Artikel 3

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne artikel drager medlemsstaterne omsorg for, at myndighederne pålægges at stille miljøoplysninger til rådighed for enhver fysisk eller juridisk person på dennes anmodning, og uden at han skal godtgøre nogen interesse deri.

Medlemsstaterne fastlægger de praktiske omstændigheder, hvorunder oplysningerne rent faktisk stilles til rådighed.

2. Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser, om at myndighederne kan afslå at efterkomme anmodninger om sådanne oplysninger, når de berører:

- den fortrolige karakter af myndighedens forhandlinger, internationale forbindelser og det nationale forsvar
- den offentlige sikkerhed
- sager, der verserer for retten eller har været behandlet af denne, eller sager, der er eller har været genstand for efterforskning (herunder disciplinærsager) eller er genstand for indledende undersøgelser
- forretnings- og fabriks hemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret

— den fortrolige karakter af personlige data og/eller dokumenter

— materiale forelagt af tredjemand, uden at denne er juridisk forpligtet hertil

— materiale, hvis offentliggørelse snarere vil bevirke, at det miljø, som materialet vedrører, vil lide skade.

Oplysninger, som myndighederne ligger inde med, kan meddeles i uddrag, når det er muligt at udelade oplysninger om forhold, der vedrører ovennævnte interesser.

3. En anmodning om oplysninger kan afslås, når den indebærer, at der skal fremlægges ufærdige dokumenter eller data eller interne meddelelser, eller når anmodningen er åbenlyst urimelig eller for generelt formuleret.

4. Myndighederne skal give en person, der anmoder om oplysninger, svar så hurtigt som muligt og senest inden to måneder. Afslås udleveringen af de ønskede oplysninger, skal dette begrundes.

Artikel 4

En person, som finder, at hans anmodning om oplysninger uden rimelig grund er blevet afslået eller ladet upåagtet eller er blevet utilstrækkeligt besvaret af en myndighed, kan anmode om retlig eller administrativ prøvelse af afgørelsen i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats retsorden.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr for meddelelse af oplysninger, men beløbets størrelse skal holdes inden for rimelige grænser.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at miljøoplysninger, som organer med offentlig ansvar for miljøet og underlagt offentlig kontrol ligger inde med, stilles til rådighed på samme betingelser og vilkår som fastlagt i artikel 3, 4 og 5, enten af de kompetente offentlige myndigheder eller direkte af organet selv.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at give offentligheden generelle oplysninger om miljøsituationen, bl.a. ved regelmæssig offentliggørelse af miljørapporter.

Artikel 8

Fire år efter den i artikel 9, stk. 1, nævnte dato aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om deres erfaringer, og på baggrund heraf udarbejder Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, ledsaget af eventuelle forslag om revision, som den måtte finde hensigtsmæssige.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. juni 1990.

På Rådets vegne

P. FLYNN

Formand